

Najhujši atentat na naše časopisje
izmed vseh pa je najnovejši — davek

na oglase. Vlada je obdala od 1. januarja dalje, vse oglase v časopisju. Kdor pozna razmere našega časopisja in to istotako slovenskega, kakor tudi hrvaškega in srbskega, ta ve prav dobro s kakšnimi težkočami se mora boriti, saj je časopisje malih narodov z ozkim krogom naročnikov. Skoro noben naš list ni aktiven, vsaj od svoje naklade ne, vsak je navezan na dohodke oglasov, ki v večini slučajev še edini omogočajo nadaljno eksistenco. Me sto, da bi vlada obdala samo plačane oglase, bi končno nekako še šlo, toda obdala je tudi razne neplačane objave med uredniškim delom. S tem je povzročila posebno uredništvu veliko težkočo, da je resno ovirano dosedanje svobodno delo. Poleg tega pa je zakon o obdajanju, kakor je bil objavljen v »Službenih novinah«, tako nejasen in naravnost brezglav, da prepušča možnost najožjega ali pa tudi najširšega komentiranja. Skratka, iz njega je razvidno, da ga je izdelal človek, ki o urejanju in urejevanju časopisja nima niti toliko pojma, kakor zajec o bobnu. Vsak človek, ki pogleda le enkrat samkrat v upravo in uredništvo ter v stavico kakoga lista, ve, da nimajo dnevnice novice v tekstu lista ničesar opraviti z oglasi in torej tudi z upravo ne, da je to suveren delokrog uredništva, v katerega se nima nihče pravico vtikati, ve pa tudi, da je treba pri metiranju brezpogojno zamisliti ta ali oni prostor, ki nastane med raznimi rubrikami s kakim mašilom, kakor n. pr. v »Taboru« z reklamo za Ljudsko knjižnico, list itd. Ta prostor ni mogoče z drugim izpolniti, oziroma povzroča izpolnitje s kaklo drugo notico ali s čim drugim mnogo nepotrebnih sitnosti in dela. Da so ta »mašila« brezplačna, je samoposebi umevno. Nova odredba pa je obdala tudi taka »mašila«. Kdo naj plača zanje davek? Urednik, upravitelj ali meter? Ali se naj pustijo te prostore prazne? Kako bo list potem izgledal. Je pa še obilo drugih, čisto tehničnih vzrokov, ki klasificirajo to vladno odredbo, najmileje rečeno z — brezglavostjo.

Res je, da so uvedle podobne davke tudi nekatere druge velike države, toda v teh državah izhajajo desetstisoči časopisov z ogromno naklado, ki gre v stotisoče in v milijone ter imajo velikanski obseg z deset, dvajset, petdeset in še več stranimi oglasov. Tem časopisom se obdajanje oglasov ne pozna. Pri našem malem časopisju, ki le malokdaj doseže naklado desetih tisočev, v Sloveniji pa sploh nobeden, pa je to obdajanje usodno. Na drugi strani pa je tudi veliko vprašanje, če bo imela država od tega obdajanja sploh kak tudi samo materijalen dobiček. Pri našem številu časopisja in pri našem, smešno nizkem številu oglasov, bo stalo državo pobiranje davka brezdvomno

Vinc. Stépanek. — V. P.:

Dnevnik mladega človeka 1919.

(Dalje).

27. IX.

Danes čutim posledice telovadbe, pa pošteno. Po vajah na krogih ne morem niti dvigniti rok. Opazil sem že na telovadnem načrtu, v kolikor razumem nazivostvje, da vodijo telovadbo nalašč tako, da pridejo v veljavo ena komerno mišice nog in rok, zlasti one, ki počivajo pri vsakdanjem poslu in se dovolj ne razvijajo. Vse izvira iz nekega premišljenega sestava, ki ga je izdelal dr. Tyrš. Na načrtu sem opazil tudi lahko atletiko, sabljanje in borenje. Lep kos telesnovzgojne vede obsega tak telovadni program, ki ga v posameznih urah sestavno izvajajo po možnostih posameznih vrst. In to učinkuje. Drugače bi ne bilo mogoče, da bi imel krojač Rokos tako krasno nlioto telo, kakor sem videl, ko je telovadil brez srajce. Nekatere telovadce je vse to gledati. Mislim si, ali ne začujem morebiti prepozno s svojimi dvajsetimi

ravno toliko, če ne še več, kakor pa bo prineslo. In končno, če bo tudi prineslo nekaj čistega dohodka, bo ta dohodek tako smešno nizek, da sploh ne bo prišel v poštev pri državnih financah.

Iz vsega navedenega je dovolj jasno razvidno, da vlado pri uvedbi novega davka na oglase ni moglo voditi prav nič drugega nego — nasprotstvo do časopisja, do javnega mnjenja. To je hud očitak, toda ne moremo ga zamolčati ob občutku, ki ga nam je vzbudila ta odredba. Ako hoče vlada započeti boj s časopisjem, prosto ji, toda pri tem naj si bo svesta, da zmaga ne bo na njeni strani. Vlada bi storila neprijetno boljše delo, če bi ta davek nemudoma uknila, ohranila in reorganizirala dopisno urade, izročila sestavo tiskovnega zakona strokovnjakom ter poskrbela za druge olajšave časopisju in novinarjem. S tem bi na mah prenehalo 50 odst. zabavljanja in opozicije, odstranjeni bi bili na mah nešteti spori in naša notranja in zunanja konsolidacija bi potem ne bila več tako težka kakor je sedaj.

To so naše odkritosrčne besede, povedane ne iz opozicije, ampak iz resničnosti in dobrohotnosti na račun onih, katerih se to tiče.

Politične vesti.

* Bonomi — predsednik evropske gospodarske konference. »Matin« javlja iz Cannesa: Vrhovni svet, ki je začel razposiljati vabila za konferenco v Genovi, je odredil, da se povabijo vse evropske države, Zedinjene države ameriške in Japonska. Povabila prejmejo tudi angleški dominiji, med njimi prvokrat Irska. Ministrski predsednik Bonomi je prevzel priprave za to konferenco, ki se bo vršila pod njegovim predsedstvom.

* Nemška delegacija v Cannesu. V sredo je dospela v Cannes nemška delegacija z Rathenauom na čelu. Na seji vrhovnega sveta je zahteval ministrski predsednik Briand, da se naj zasliši nemška delegacija. Vsled tega se je nemško odposlanstvo zvečer ob 6. uri sestalo z reparacijsko komisijo, ki je potem zaveznikom poročala o poteku pogajanj.

* Oboroževanje Madžarov. Budimpeštanski dopisnik slovaškega lista »Slovenska Politika«, se je razgovarjal z nekim članom madžarske komisije za razoroževanje, ki mu je pripovedoval, da Madžari sedaj vojsko razorožujejo in odpuščajo v smislu določb trianonske mirovne pogodbe. »Magyarország« piše, da Madžari ne morejo oborožiti niti onih 35.000 vojakov, ki so jim potrebni za vzdrževanje notranjega miru. Gotovo je ta, piše »Slovenska Politika«, da imajo Madžari 800.000 izvežanih vojakov, katere lahko v slučaju potrebe takoj porabijo. To je priznal bivši vojni minister general Šreter. Pri nakupu orožja za to vojsko so posredovali nekateri člani angleške misije. Znano je, da je čepelski arzenal zadnje dve leti zaposloval enako število delavcev, kot

28. IX.

Danes smo šli vaditi redovne vaje zunaj mesta. Prišli so tudi iz sosednjih petih društev, takozvano okrožje. Od naših so bili tudi bratje, ki inace ne hodi k telovadbi. Bilo nas je čez 200. Učili smo se razne premene, kakor vojak v pohodu in teku. Potem smo tekli v teku in razstavni tek je tudi bil. Ostali smo do mraka. Človek mora pri tem jako paziti, da ničesar ne skvari. Ne zgodilo bi se mu nič, a ravno zato čuti vsak nekakšno dolžnost, da ne pokvari kot posameznik utisa celote in vsak se trudi kolikor more. Vobče ubogajo pri Sokolu vsi na povelje, disciplina je velika, tem večja, če človek pomisli, da je vse prostovoljno, da bi se mu nič ne zgodilo, ako bi vse pustil in odšel domov. Kaj takega pa človeku ne pride na misel. Pusti se preganjati, tudi se premaguje in nazadnje je zadovoljen, ako se posreči vse tako, kakor treba.

Vračali smo se v četververedu in peli smo vsi pot koračnice. Tudi jaz bi si bil rad zapel, a nisem znal napeva. Moram si kupiti njihovo pesmarico. Peli so večinoma sokolske pesmi. Be-

leta 1917. Tako tudi tovarna topov v Rabu. Za sedaj ni nevarnosti s strani Madžarov, sklepa omenjeni list, vendar pa je treba paziti na vsako malenkost, da ne bomo nepripravljeni.

Zanimivosti.

Kapetan Köpenick umrl. — Za šalo se je obesil in — obvisel. Največja fotografija na svetu.

V Luksemburgu je umrl pred par dnevi Viljem Voigt, znan po celim svetu pod imenom »kapetan Köpenick«. Pred vojno je bil on najoriginalnejši slepar, ki ga svet ne bo tako kmalu pozabil. Dne 16. oktobra 1906. je vodil slabo običeni pruski kapetan četico vojakov iz Berlina v Köpenick. Vojaki so se vračali z vežbe, a na potu jih je zastavil ponošeni kapetan, jim zaukazal nataktni bodala ter jim zapovedal, da gredo z njim. Ta kapetan je bil preoblečeni mizarski pomočnik Viljem Voigt. Vojaki so seveda v svoji slepi pruski pokorščini brez ugovora sledili naznanemu kapetanu, ki jih je peljal v Köpenick, vdrl tam v mestno posvatovalnico, aretiraj župana ter zapovedal blagajniku, da mu izroči blagajno. Župana je poslal s patruljo v berlinske zapore. Kljub vsej njegovi drznosti pa mu prevara ni popolnoma uspela. Pri stariarju, kjer je kupil staro, ponošeno uniformo pruskega kapetana; so zvedeli za njegovo ime in tako so mu bili kmalu na sledu. Preoblekel se je bil na polju v bližini mesta, pustil svojo raztrgano civilno obleko za nekim grmom, nakar je pričakal vračajoče se vojake. Pred sodiščem je bila cela zadeva o aretiranem županu in »rekvirirani« blagajni pojasnjena. »Kapetan Köpenick«, kakor so ga od tega dogodka nadalje nazivali, je bil po zaporih že znana osebnost. Enkrat je ponarejal denarne nakaznice, drugičkrat je zopet oropal sodnijsko blagajno in mnogo sličnega je imel že na vesti. Vsega skupaj je presedel v zaporu 25 let. Na procesu radi Köpenicka je vzbudil s svojo inteligenco, govorom in obrano veliko zanimanje občinstva. Trdil je, da si je hotel s poštenim delom služiti kruh, pri tem pa ga je motilo nadzorstvo redarstva in njegova prošlost. Voigt si je pridobil toliko simpatij občinstva, da se je nabrala med občinstvom velika vsota denarja, da je mogel »kapetan Köpenick« v zaporu »dostojno« živeti. Bil je obsojen na štiri leta težke ječe, toda ko je odslužil dve leti, so ga pomilostili. Pozneje je padel v roke spekulantom, ki so ga vlačili po varijetajih ter zaslužili z njegovim »znamenitim« imenom mnogo denarja. Potem je bil zaposlen kot tovarniški delavec neke na Angleškem, kjer je imel še to srečo, da so ga proglasili za mrtvega. Na stare dni se je vrnil v Luksemburg, kjer je spil kupo življenja do dna ter se navsezadnje — oženil. Žnjam je umrla tudi njegova »slava«, ostala je samo še otožna vdovica »kapetana Köpenicka«.

Šestnajstletni sin trgovca Masurek na Dunaju je večkrat postrašil svoje

sede so resno izražale narodno navdušenje. Sploh se mi zdi, da je glavna izpodbuda vsemu sokolskemu stremljenju narodno čustvo. Marsikaj, kar delajo, je koristno za posameznike, ker so po telovadbi bolj zdravi, močnejši, a tudi lepši. Vsakemu dečku se pozna že po hoji in držanju telesa, da hodi k telovadbi. Toda ne delajo vsega le v svojo korist. Vsakdanje delo gotovo ne do naša vadi teljem in vadi teljem ob nobene koristi, pač pa žrtvujejo obilo časa in drugih žrtev. Ne morem niti trditi, da dajejo te žrtve le lastnemu društvu, ker kdo ve, koliko te mladine ostane svojčas v Sokolu. Oni se pa vsemu posvečajo s takšno gorečnostjo in natančnostjo, s takšnim prisrčnim navdušenjem, da je opazovalcu skoro neumljivo. Spominjam se pri tem vedno gesel, s katerimi so me pozdravili pri telovadbi. Oni imajo gesla v krvi tako, da jih vodijo pri vsakem koraku.

5. X.

Dežuje ves dan, tako, da sem bil vesel, ko je prišel sluga z vabilom k seji tukajšnjega dobrodelnega društva gospa in deklet. Šel sem in bil sem prijetno presenečen, ker se tam sedela ve-

roditelje na ta način, da se je za šalo obesil. Tako šalo si je dovolil tudi pred par dnevi, toda imel je pri tem to smolo, da je obvisel in tudi poklicani zdravnik mu ni mogel več pomagati.

Največjo fotografijo ali pravzaprav povečano sliko je izdelalo filmsko podjetje Shipmann na Angleškem. Fotografija predstavlja priljubljenega filmskega igralca Jackie Coogana ter je 12 metrov dolga in 8,75 metrov visoka. Nameščena bo na krovu nekega gledališča.

Dnevna kronika.

— Nemški glas o Nemcih v Jugoslaviji. V »Nemško-jugoslav. klub« v Frankfurtu ob M. je nedavno predaval prof. Geseman o temi »Die Deutschen in Südslavien«. Predavanje je bilo precej objektivno. Po njegovem mnenju ni iskati vzrokov nemškega pritoževanja v nacionalni mržnji, marveč »Zerfahrenheit des Parteiewesens«. Položaj Švabov v Jugoslaviji pa je mnogo ugodnejši kakor v času madžarskega gospodarstva. Švabi so se zadovoljili zlasti z izvedbo agrarne reforme v Banatu. Zemljo, ki bi jo bili morali dobiti jugoslov. dobrovoljci, so Švabi pokupili zase. — V Frankfurtu se vrši v kratkem Meštovičeva izložba.

— Knez, ki krađe. Degeneracijo visokega plemstva lepo ilustrira vest: Na železnici od Zagreba do Beograda je bil aretiran ruski knez Aleksander Sergejevič Kovalevski, ki je v zadnjem času izvršil več železniških tatvin. — Bili so časi, ko so imeli knezi in grofje toliko ponosa v sebi, da so rajši končali življenje, kakor pa se tako ponižali. No, in danes kradejo kar po vrsti.

— Nevarnost štrajka na železnici. Kakor znano, so železničarji predložili vladi svoje nove zahteve. V glavnem zahtevajo: enkratni prispevek v višini mesečne plače z dodatki (izv. triinajsti mesec), povišanje plače za 50% in novo železničarsko pragmatiko, pri kateri bi sodelovale železničarske organizacije. Vlada je železničarjem obljubila izpolnitev njihovih zahtev, ni pa ukrenila ničesar. V svojem apelu naglašajo vodstvo koniliranih železničarskih organizacij: 1. železničarji zahtevajo anketo, da pred vso javnostjo razložijo svoje zahteve, 2. železničarji zahtevajo, da lahko žive človeku spodobno življenje, 3. železničarska pragmatika se izdeluje brez njihovega sodelovanja. Ministrstvo saobračaja se baje ne zmeni za te načelne zahteve. Zaradi tega obstaja možnost, da v Jugoslaviji izbruhne železničarska stavka v onem obsegu, kot je bila nedavno v Nemčiji. V današnjih derutnih gospodarskih razmerah bi imela vsaka, četudi kratka železničarska stavka velikanski pomen za notranje razmere v državi. Tudi tu je potrebna previdna, strokovnjaška in širokoprstna politika. Bilo bi neprevidno, če bi klicali še več hudih duhov, kakor jih imamo krog sebe!

— Seja višjega šolskega sveta se vrši dne 19. in 20. jan. t. l. Med drugim

činoma družba, ki sem jo spoznal v Sokolu. Sejo so vidile sicer dame iz domačih, »boljših« krogov, nazadnje pa, kadar je šlo za izvršitev kakoga sklepa, so dobivala delo vselej čista živahna dekleta, ki si jih videl na stavbišču pri nakladanju opeke in kopanju ilovice. Šlo je za slavnost v prid ubogih otrok v neki manjšinski občini. Pri volitvi častnega odbora, so zasedle imenitnejše dame vodilna mesta, delo so pa podelile Sokolom in Sokolicam. Meni so tudi naložili blagajništvo. »Vam Sokolom« je tako pristojna natavno delo, je rekla neka dama, na Koji so viseli sami dragulji. Nisem zamolčal opazke svoji sosedu, načelnici, ki bo stregla v kuhinji in buffetu, da se mi ne zdi pravilno, da bi nekateri delali, drugi se pa ponášali z uspehi. »Le pustite jih«, je rekla, naše geslo pravi: »Ne koristi, ne slave«, veselji smo, ako s pomočjo tedam več pridobimo za ubogo deco. Ki hodi v narodno šolo in se ohrani našemu narodu, zato pa trpi glad. Sicer pa čaka nas druga slava, je dodala z nasmehom, kadar bomo korakali ob zletu po Pragi.

(Dalje prihodnjic.)

je na dnevnem redu tudi stalno nameščenje učnih poti na mariborskih in okoliških šolah.

— **Prostovoljna požarna bramba na Pobrežju** pri Mariboru ima v nedeljo, dne 15. jan., popoldne ob 2. uri svoj letošnji občni zbor z volitvijo načelnstva. Zborovanje se vrši v gostilni Rojko na Spod. Pobrežju. Podporni člani se uljudno vabijo, da se tega shoda udeležijo.

— Na Svečnico, dne 2. febr., se vrši družinski večer s plesom v prid blagajni za popravilo orodja. Natančneje sledi.

— **Cudno.** Nek ljubljanski list pri naša sledeči dve notici: Usnjarsko delavstvo v Sloveniji se nahaja v mezdinem gibanju. Na drugem mestu pa čitamo: Usnjarski delavci priredijo dne 14. t. m. ob 17. uri v prostorih društvenega doma veselico s plesom. Vstopnina pet Din. — Strajk in veselica obenem. — Ne vemo, če bo to pripomoglo k gmotnemu izboljšanju usnjarskih delavcev.

— **Zbirajte jugoslovenske znamke!** Velikega pomena za Jug. Matico je nabiranje jugoslovenskih znamk. Jug. Matica bo odslej imela filatelistični odsek, ki bo v zvezi z imenovanimi velikimi tiskarnami. Veliko povpraševanje je v inozemstvu po naših znamkah ter se plačujejo za nje lepe vsote. Marsikateri trgovec filatelista je z našimi znamkami obogatel! Zakaj ne bi imela tega dohodka naša Jug. Matica. Znamke leže na zavrtkih ali pa se jih zavže brez vrednosti! Vsak Slovenec, vsaka Slovenka naj posveti nekoliko pozornosti nabiranju znamk. Mladina v šoli naj nabira znamke, jih prinese v šolo — učiteljstvo jih bo izročilo Jug. Matici. Na ta način brez vseh stroškov pripomorete Jug. Matici do lepih dohodkov.

— **Grozen zločin v Ponikvi.** V Ponikvi je živel knez S. V. v skupnem gospodarstvu s svojima sinoma Antonom in Francem. Stari S. V. je bil brezmejno skop in lakomen ter nikakor ni hotel izročiti posestva kateremu izmed odraslih sinov. V nedeljo zvečer je nastal radi tega prepir. Mlajši sin je odločno zahteval, da mu oče izroči posestvo. Starec ga je radi tega prijel, a starejši sin, ki je bil na mlajšega ljubečši, je vzel sekirjo ter udaril z njo brata po glavi. Brat je nato ves okrvavljen zbežal k svoji sestri, ki je omožena v bližnji vasi, odkoder so ga nevarno ranjenega prepeljali v bolnico. Ubijalec je po storjenem zločinu zbežal. Značilno je, da je stari S. V. silno pobožen mož. Koder hodi, moli moli in ter celo na paši ni brez rožnega venca. Kljub temu je soubojalec svojega lastnega sina.

— **Iz Pesnice.** Pod tem naslovom smo priobčili v štev. 5. našega lista dopis iz Pesnice, v katerem trdi dopisnik, da se je g. Hojnik, posestnik na Pesnici, preselil v Gradec, da tam s pomočjo znane gospe prevzame neko kavarno, pridobljeno za en milijon jugoslovenskih K. Ker smo se prepričali, da so te vesti popolnoma izmišljene in neresnične in gre očitno le za osebne interese dopisnika, preključimo to trditve, ker nečemo nikomur namenoma delati krivice. Vse dopisnike pa prosimo, da nam poročajo stvarno in resnično.

— **Iz Radenc.** (Dopis). Dne 5. t. m. smo pokopali na betanjskem pokopališču pripravnika finančne kontrole Josipa Laha. Imenovan je izginil na čuden način v noči od 1. na 2. decembra 1921. Ker ni bil obduciran, se vzrok njegove smrti ni natančno dognal. Premislili je bil star 25 let, blagega značaja, zvest državljan, vlijuden, vendar pa zelo točen v službi. Kako je bil vobče spoštovan in priljubljen, je pokazal njegov pogreb, katerega se je udeležilo okoli 50 njegovih tovarišev, njim na čelu upravniki finančne kontrole v Gor. Radgoni, g. komisar I. reda Menhart in njegov oddelkovodja v Radencih, gosp. Friderik Stieglitz, kakor tudi ljudstvo iz bližnje okolice. Za vence, kateri so mu bili darovani, gre v prvi vrsti hvala gospodičinam Pavličevim iz Melov, katerih dar in delo še danes krasi njegov grob. Dragi Joško, Tebi pa ključemo, počivaj v miru in naj Ti boče lahka naša jugoslovenska zemljica v Prekmurju. — Tvoji tovariši.

— **Poljčane.** Dramatični odsek Jugoslovenske Matice v Mariboru priredi dne 15. jan. v dvorani tovarne Kobližek v Poljčanih dobrodelno prireditev z govorom, deklaracijami in enodejan-

ko. Med posameznimi točkami poje odsek pevskega društva »Drava«. Kasneje je tombola in prosta zabava v prostorih hotela Mahovič. Ker je čisti dobiček namenjen Jug. Matici, se pričakuje o bile udeležbe domačinov in okoličanov!

— **Patološki zavod** nameravajo zgraditi v Beogradu. Stroški so proračunani na osem milijonov dinarjev. Ministrstvo za stavbe na tozadevno vprašanje še ni dalo nobenega odgovora.

— **Nova domaša iznajdba.** Izdelovatelj dežnikov Joco Piperić v Pančevu je izumil nov dežnik, ki se da zložiti ter se lahko nosi v žepu. Za ženske je konstruiral posebno, elegantno izdelano torbico, v kateri bodo poleg druge ženske drobnišije lahko nosile tudi dežnik in solnčnik. Za iznajdbo se zanimajo osobito nemške tvrdke, ki ponujajo iznajditelju »teške pare«, on pa noče o prodaji ničesar vedeti.

— **Stekel pes v Beogradu.** V ponedeljek predpoldan, ko je bilo na Terazijah v Beogradu največ ljudi, je prišel iz Balkanske ulice mršav, stekel pes ter grizel vse, kar mu je prišlo na pot. Ljudje so zbežali v kavarne in veže, kljub temu pa je pes ogrizel več oseb. Psi so končno ustrelili orožniki.

— **Dete v snegu.** V Karagiorgjevičevi ulici v Beogradu je našel pred par dnevi stražar v snegu zakopano tri do štiri mesece staro možko dete, zavito v stare krpe. Dete je bilo oddano v državno sirotišče, brezsrčno mater pa zasledujejo oblasti.

— **Spomenik Marije Terezije** okrašen. V Osijeku se je v bližini dravskega mostu še vedno nahajal spomenik Marije Terezije. Te dni pa je bil spomenik »oropan«. Zginili sta krona in plošča. Ker so bili odnešeni predmeti težki več meterskih stotov, so tatje najbrže prišli s popolno dvigalno opremo in vozom ter na ta način odstranili spomine na Habsburžane. Oblasti zasledujejo zlikovce, čudno pa je, da oblasti same po treh letih spomenika še niso odstranile.

— **Cena mesu padla** — toda ne pri nas, kjer cene vedno naraščajo, ampak v bankrotni Avstriji. Pred par dnevi je stalo na Dunaju goveje meso še 1200 na K, danes stane samo 500 do 600 n. a. K (24—28 jugoslov. kron). Cene so padle radi ogromnega dovoza mesa iz Jugoslavije.

— **Mobilizacija žensk v Estoniji.** Estonsko vojno ministrstvo je izdalo nov zakonski načrt, po katerem se morajo v slučaju vojne mobilizirati vse ženske v starosti od 18 do 41 let. Seveda pridejo v poštev samo one, ki nimajo otrok. Te ženske bodo nastavljene v zaledju po pisarnah, kuhinjah in drugod, kjer niso moški neobhodno potrebni. Da se pa žene že prej spoznajo s svojo novo službo, se bodo uvedli dvomesečni tečajji. Vsaka ženska mora dovršiti vsaj dva taka tečaja, ki bosta nekaka aktivna služba za ženske. Za moške traja aktivna služba dve leti.

— **Sovjetska vlada in alkohol.** V moskovskih ulicah se protestira komisar za narodno zdravje zoper odredbo sovjetske vlade, s katero se začet dovoljuje proizvodnja žganja do 1. odst. alkohole vsebine. Posebno pa opozarja na to, da se s tem daje potuho struji, ki se bori za to, da se sploh dovoli proizvodnja alkoholnih pijač. Kdor je imel priliko opazovati Rusijo predno, je bila prodaja in proizvodnja alkoholnih pijač prepovedana, ta lahko omeni blagotvorni vpliv te prepovedi. Ne glede na slabe posledice alkoholizma za ljudsko zdravje, je treba v prvi vrsti pomen prepovedi alkohola za mlade ljudi. Ponovno dovoljenje proizvodnje alkohola je znak moralnega propadanja sovjetske Rusije, je naravnost udarec vsem lepim nadam in uspehom komisarja za narodno zdravje. S tem se je postavila sovjetska vlada na stališče carizma, ki je videl v proizvodnji alkohola samo nov, izdaten vir dohodkov za državne finance. Če pa se enkrat ta prepoved krši in deloma ukine, je vsaka nadaljna borba zoper alkoholizem brezuspešna. Pri takih okoliščinah je seveda razumljivo, da se na delavskih shodih vprašuje, ali je sploh mogoče, da vlada to naredbo ukine in dovoljuje proizvodnjo največjega sovražnika človeštva — alkohola.

Princesa Mariola.

Princesa Mariola, nevesta našega kralja Aleksandra I., naša bodoča kraljica je stara 22 let. V Romuniji je nazivajo Mariola, pa tudi Marčika, po naše se bo imenovala najbrže Mara. — Izobraževala se je v Romuniji, kjer je dobila solidno in vsestransko naobrazbo, govori vse moderne jezike, pozna dobro glasbo, bavi se pa tudi mnogo z literaturo, posebno s poezijo. Mariola je veselega značaja, ljubezniva, uljudna, ljubi sport a posebno avtomobilizem. Kakor njena mati je izobražena tudi ona bolj na angleški način; kljub temu pa, da je mnogo občevala v najvišjih krogih, je vendar v obnašanju zelo demokratskega značaja, kakršen je v splošnem tudi ves ostali romunski dvor. Bodoča jugoslovenska kraljica je v rodbinski vezi z angleškim dvorom, ker je vnukinja kraljice Viktorije, z dvorom Španije, ker je sestra njene matere soproga infanta dona Alfonza, njega španskega kralja, z grškim dvorom, ker je sestra soproge grškega prestolonaslednika. Princesa je bila nedavno pozvana za družico pri poroki angleške princese Mary, kar bo pa vsled predstojajočih porok s kraljem Aleksandrom morala najbrže opustiti. Verjetno je, da se bo svatvena ceremonija izvršila kmalu in to takoj po koncu dvornega žalovanja za kraljem Petrom, ki konča 15. februarja. Kje se bo svatba vršila, v Bukarešti ali v Beogradu, se ni znano. Ker se je dokončevanje novega kraljevega dvora v Beogradu sedaj pospešilo in so v ta namen bili pozvani v Beograd francoski specialisti, se povsem upravičeno sodi, da se bo vršila poroka že v novem dvoru v Beogradu. Po obstoječih vestih, se bo istčasno s poroko vršilo tudi kronanje kralja Aleksandra. V Bukarešti vlada radi zaroke veliko veselje. Vse časopise komentira ta dogodek kot zgodovinsko važen; veliki listi pa trdijo, da se bodo s tem sorodstvom znatno konsolidirale razmere v južnovzhodnem delu Evrope. Romunska in jugoslovenska diplomacija imata pri zaroki veliko zaslug, ker se je delalo v teh krogih na to že celo leto dni. Diplomati trdijo, da se jim je v tem oziru posrečilo očuvati diskrecijo. Kar je tudi največje pripomoglo k uspehu. Med svetovno vojno je bila princesa Mariola bolničarka v Bukarešti in v Jassyju.

Mariborske vesti.

Maribor, 13. januarja 1922.

— **m Cankarjev spomenik v Mariboru.** Gledališče je sprožilo srečno misel nabiranja za postavitev spomenika našemu velikemu Ivanu Cankarju v Mariboru. Maribor je danes čisto brez spomenikov, oni stari, avstrijski so izginili, novih ni. In vendar so spomeniki okras in ponos vsakega mesta. Ta nedostatek je treba odstraniti, treba je okrasiti naš slovenski Maribor tudi s slovenskimi spomeniki — in komu naj ga postavimo najprej, če ne Cankarju? Spomenik pa je danes draga stvar in zato je njegov prvi predpogoj — denar. Eden ne zmore veliko, veliko ljudi pa zmore mnogo in zato je dolžnost vsakega Mariborčana, ki ljubi Cankarja in ljubi naš Maribor, da prispeva po svojih skromnih močeh za Cankarjev spomenik. Porabite vsako priliko za zbiranje! Darove sprejema uprava gledališča ter uredništvo »Tabora«. Na delo torej! Bomo videli, kdo bo prvi?

— **m Češkoslovaški propagandni večer v Mariboru.** Tudi pri nas je poverjenik Jugoslov.-češkoslov. lige v Ljubljani g. dr. Reisman je predlagal ustanovitve podružnice lige v Mariboru. Odbor se je te dni bavil s tem predlogom in sklenil, da priredi liga v Mariboru v kratkem propagandni večer, katerega se udeležita predsednik dr. Triller in generalni konzul dr. Otokar Beneš. Ob tej priliki se bo obravnavala ev. ustanovitve podružnice Jug.-čsl. lige v Mariboru. Propagandni večer bi imel sledeči program: 1. Nagovor predsednika, 2. Govor gen. konzula dr. Beneša, 3. Predavanje o T. G. Masaryku s fotografijami slikami. Če bo uspel ta večer, bo priredila liga še več podobnih predavanj v Mariboru. — Pozdravljamo to misel in upamo, da bo našla najpriaznejši odmev med mariborskim ob-

činstvom. Mi bomo pravočasno naznani dan in lokal, v katerem se bo vršila ta prireditev. Opozarjamo pa že danes na projektirani večer, ki bo nudil priliko, da slovenski Maribor pokaže vse svoje simpatije za jugoslov.-češkoslovaško vzajemnost.

— **m Predavanje.** Jugoslovenska Matica in Mariborsko slovensko žensko vabita slovensko občinstvo k velikemu manifestacijskemu zborovanju, ki bo v Narodnem domu v veliki dvorani dne 15. jan. Na tej manifestaciji govori slepi kapetan dobrovoljec g. Lujo Lovrić. Kdor je čul govoriti kdaj tega slepega govornika, ga ne bo nikdar pozabil! Vabimo torej vse naše ljudi, brez razločka stanu, političnega mišljenja itd. naj se polnoštevilno udeležijo tega zborovanja ob 10. uri predp. v Narodnem domu. V ponedeljek, dne 16. t. m. je ob 8. uri zvečer (20. uri) predavanje istega govornika o temi: »Naši davni neprijatelji!« Iz prijaznosti sodeluje tudi moški zbor Glasbene Matice. Da se krijeje stroški, je za to predavanje vstopnina: I. sedež 5 D, II. sedež 2.50 D, III. sedež 1 D, IV. sedež 0.50 D. Slovenci, vsi k predavanju! — Predavanje Jug. Matice na dan Treh kraljev je tudi topot dobro uspelo. Kino-dvorana je bila nabita polna mladine vseh šol, popoldne pa je bilo predavanje za odrasle! Koncem govora se je g. predsednik dr. Ribarić zahvalil g. predavatelju Mahkoti, kateremu je občinstvo burno aplavdiralo. Taka predavanja so velikega pomena: živa slika opirana z živo besedo ima večji pomen, nego mrtvo tiskana črka! Domovino bomo ljubili, ko jo bomo prav spoznali! Narodu in posebej mladini je treba pokazati z živo sliko, kaj smo izgubili z našim Primorjem! Jugoslovenska Matica naj nadaljuje ta predavanja širom naše domovine!

— **m Velik trgovski ples priredi** »Slovensko trgovsko društvo« v soboto, dne 14. januarja točno ob 20. uri v Götzovi dvorani. Svira celotna vojaška godba. Obleka promenadna. Vstop le proti vabilu. Vabila se dobivajo v trgovini gg. Baloh & Rosina, Grajski trg.

— **m V spomin pokojne gospe Zofije Kosičeve** se je nabralo v gostilni Balor za Jugoslovensko Matico 56.75 Din. in za Ciril-Metodovo družbo 56 Din. Vse darovalcem iskrena hvala!

— **m Umrl je v Mariboru** živeči bivši podpolkovnik Miha Debojcki, čegar hči se je pred par leti ustrelila. Ze pred smrtjo se je informiral pri pogrebem zavodu glede stroškov pogreba. Za glavnega dediča je imenoval svojo služkinjo Rozo Malner.

— **m Posnemajte!** Učenke II. dekliške meščanske šole v Cankarjevi ulici so nabrale in izročile Jugoslovenski Matici v Mariboru nad 10.000 rabljenih znamk.

— **m Darovi Jugoslovenski Matici.** G. Ivan Zivic K 80, prof. Ivan Kosan K 40, gospa Lenči Lenard nabrala o priliki svoje poroke K 1600, g. Albin Novak, trgovec, Koroška cesta, K 200. Srčna hvala.

— **m Razpuščen društvo.** Pokrajinska uprava za Slovenijo je razpustila radi pomanjkanja članov »Verein der deutschen Bautechniker in Maribor« ter »Marburger Concours-Hippique-Verein«.

— **m Krožek mestnih uslužbencev v Mariboru** ima 21. t. m. ob 16. uri v mestni posvetovalnici izredni občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo odbora, 2. Vprašanje zastopstva uslužbencev v disciplinarnem odseku občinskega sveta, 3. Izprememba pravil, 4. Slučajnosti. Dolžnost vseh mestnih uslužbencev je, da se udeležijo tega izrednega občnega zbora ter tako uveljavijo svoje pravice in dolžnosti.

— **m Kabaretni večer g. Povhe-ta v Klub-baru Velike kavarne v petek, dne 13. januarja.**

— **m Ponočni obisk.** Gostilničarka Marijo M. je dne 13. t. m. ob 2. uri zjutraj predramilo sumljivo ropotanje v njenih gostilniških prostorih (Aleksandrova cesta). Hitro je zbrala natakario, ki je opazila, da so bila vrata odprta. Ko je tat zaslišal korake, jo je urnih korakov popihal. V spomin si je vzel škatljo egiptovskih cigaret.

— **m Nezgoda.** Predvčeršnjim je delavki Antoniji Žizkovi, zaposleni v delavnici južne železnice, med delom padel na levo nogo težki kos železa in je resno poškodoval. Žizkova najbrž ne bo

spolna za nadaljnje izvrševanje svojega doseganega poklica.

m Prepovedan prehod čez železnico. Kljub strogim prepovedim prehoda čez železniško progo se zalotijo dnevno razne osebe, ki gredo na prepovedanih mestih čez železnico, da si na ta način skrajšajo pot. Občinstvo se opozarja, da se bo po novi naredbi vsakdo, ki se zaloti pri prekoračenju železniške proge in naprav na prepovedanih mestih, strogo kaznoval.

m Tatvina V Tatzenbachovi ulici stajajoči Titus Mlakar je pred par dnevi prijavil policiji, da mu je neznan storilec ukradel krog 40 kg svinjske masti, ki jo je shranil njegov znanec v njegovi drvarnici. Te dni so zasačili nekakega Alojzija T., ko je prodajal v neki gostilni 5 kg masti. Ker ni mogel navesti, od kod ima to mast, je bil radi suma tatvine aretiran.

Narodno gledališče.

Repertoar:

Sobota 14.: „Gozd“. Abon. C.
Nedelja 15.: Popoldne ob 15.: „Oče“. Ljud. predstava. — Zvečer ob 20.: „Mam'zelle Sitouche“. Izv. abon.

Dramatična šola Nar. gledališča. Pouk dramatične šole se vrši v pondeljek, dne 16. januarja točno ob 19. uri

—o—

x Hlapec Jernej in njegova pravica. Po Cankarjevi noveli dramaturg Milan Skrbinšek. Premijero v Narodnem gledališču v sredo režiral Milan Skrbinšek. Dobili smo na oder končno Skrbinškovo dramaturgijo „Hlapec Jernej in njegove pravice“. Med vsemi Cankarjevimi novelami je „Hlapec Jernej“ skoro najmočnejša, najgloblja v svojem strašnem bičanju krivične „pravice“. Štirideset let je služil Jernej pri Sitarjevih na Betajnovi, s svojima žuljevima rekama, s svojim znojem, s svojo lastno krvjo je dvignil to prejo zadolženo in propadlo posestvo do višine enega najboljših. Jernej je delal, delal celih štirideset let in v vseh teli dolgih letih ni mislil niti enkrat, da dela kot hlapec, ampak kot solastnik, zato je položil v svoje delo vso svojo ljubezen, dobo vsega svojega življenja. Ko pa je preteklo 40 let, ko je umrl stari Sitar, ga je novi gospodar, mladi Sitar — spodil od hiše, na cesto. Ena sama obleka, ena sama borna beraška culica je bilo vse njegovo plačilo za 40letno delo. Ali je to pravica? Jernej, ta poštena, nepokvarjena, idealna duša, ni mogel verjeti da je to mogoče hoditi po človeški, še manj pa po božji postavi. Ne, miloščine ne mara, on hoče le svojo pravico. Hoče to, kar mu pripada — miren kot na stara leta, miren kot katerega si je prislužil s 40 letnim nadčloveškim delom. Če noče mladi Sitar priznati Jerneju te pravice, dobro, poišče si jo drugod. In hlapec Jernej se napoti iskat pravico. Najprej gre k gostačevemu študentu, katerega je že otroka vrgla človeška družba v samoto — ker je verjel v pravico. Toda gostačev študent mu prvi pove, da — pravice ni! Jernej pa ne veruje, župan gre ter se mu potoži. Zaman, župan se mu zakrohota v obraz: „Ali ni to po postavi in po pravici, da gospodar odpove hlapcu, ko ga več ne potrebuje?“ Potem gre Jernej še do občinskih očetov, do sodnije v Ljubljani, do cesarja na Dunaju — toda povsod isto — pravice za hlapca ni nikjer. Izmučen do smrti se zateče nazadnje v cerkev, v domačo betajnovno cerkev — tam, pred Kristom na križu, tam bo našel svojo pravico... Se vedno veruje Jernej, da je pravica, samo skrita, zakopana. Toda tudi v cerkvi je ni! In ko jo tirja od Boga — ga župnik kot bogokletnika spodi iz cerkve. Tedaj se zlomi v Jerneju vse, tedaj spozna, kar mu je povedal gostačev študent že prvi dan, ko se je napotil iskat pravico — da pravice res ni. Če je ni, potem si jo poišče sam — in Jernej gre ter zapali Sitarjevo domačijo, ono, katero je zgradil sam s svojimi žulji, s svojim znojem, s svojo krvjo... To je Cankarjeva novela, iz katere je napravil Skrbinšek dramo v 9. slikah. Odkriti lahko rečemo, da smo dvomili o uspehu, toda sinočna premijera nam je pokazala, da nasprotno. Dramaturgija je prvovrstna, posebno, ker je dramaturg ohranil ves Cankarjev stil in tu-

di besede, ki jih govore posamezne osebe, so skoro docela Cankarjeve. Popoln uspeh pa je zasigurala pred vsem moderna tehnika, moderna inscenacija in deloma tudi režija. Dramaturgija „Hlapec Jernej“ je vsekakor pridobitev za našo dramatik. Sicer je tu in tam še kaj, kar se bo časoma opilo in spremenilo, toda to so bolj postranske stvari, ki se v celoti več ali manj čisto izgube. Istotako je bilo podajanje samo, razen nekaterih postranskih oseb. Nekatere slike so bile naravnost dovršene, tako n. pr. tretja, ki je najlepša in najgloblja. V hlapcu Jerneju je prišel do veljave ves individualizem Skrbinška, kot igralca-umetnika. Zamislil je svojo vlogo nadvse srečno, jo izdelal do najmanjšega giba, do najtišje besede ter zaživel tako pred nami tako globoko in resnično življenje, da je deloval na gledalca naravnost suggestivno. To je bila uloga zanj, napisal si jo je sam, kdor jo bo igral za njim, je ne bo več podal tako dovršeno. G. Grom je v mladem Sitarju malo pretiraval, če v prihodnje to pretiravanje ublaži, bo tudi ta uloga odigrana dobro. V pastirju je gospod Smerdu pokazal še preveč diletantizma, istotako gospod Furijan v sodnem slugi. Gospod Kovič je pokazal v potepuhu, da se skriva v njem mnogo talenta, toda za enkrat ubija ta talent še diletantizem, ki misli, da se izraža umetnost v pretvarjanju. Radi tega je bil v nekaterih momentih naravnost mučen. Njegovo podajanje naj bo v prihodnje bolj umirjeno, bolj naravno, potem bo dobro. Gospod Bratina je bil v ulozi župnika izborni maskiran, v igri pa malo premalo ugotovljen. Njegova uloga stoji glavno na mimiki obraza, to pa je premalo poudarjal. Dobri so bili Povhe kot župan, Rožanski kot stari kav plešec ter Škerl kot gostačev študent. Ostali so bili bolj srednji. Gledališče je bilo precej dobro zasledeno, nemira malo preveč, tako, da je včasih v tišji scenah precej motil. Kljub temu pa je bilo navdušenje zelo veliko. Koncem predstave se je moral g. Skrbinšek prikazati pred zastorom, kjer je prejel darila. Pred predstavo se je pobiralo tudi za Cankarjev spomenik v Mariboru, idejo, ki jo moramo odkritosrečno pozdraviti.

Kultura in umetnost

Koncert Rumpl-Kačero se vrši jutri v soboto dne 14. t. m. v veliki kazinski dvorani z nastopnim sporedom: P. S. Vilhar: „Mornar“ in „Kame“; H. Sattner: „Zaostali ptici“; A. Lajovic: „Mesec v izbi“ in „Več ne šumi rže“; Dr. B. Ipavec: „Menih“; E. Adamič: „Noe“; je pa svetla noč in „Pesem nočnega čuvaja“; R. Wagner: molitev kralja iz opere „Lohengrin“; B. Smetana: arija Kecalja iz opere „Prodana nevesta“. Imenovane pesmi in arije, med katerimi se proizvajajo Adamičeve točke prvič v Mariboru, poje basist našega gledališča Emil Rumpl. Na glasovirju ga spremlja gđ. Kačero, ki nastopi tudi kot solistka z: J. Suk „Pomlad“ in „Ljubavno hrepenenje“ ter B. Smetana: Transkripcija Schubertove pesmi „Radovednež“ in „Na morskem bregu“. Med odmorom recitira g. prof. Favai O. Zupančičevo „Dum“. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Dvorana je kurjena.

x Henri Barbusse: „Ogenj“ (Dnevnik desetnice.) Poslovenil Anton Debeljak. V Ljubljani 1921. Založila Tiskovna družina. Strani 340. Cena broširani knjigi 18 din., po pošti 2 din. več. Izšlo je pravkar kot peta knjiga „Prevodne knjižnice“, gorenje delo slovečega francoskega pisatelja, ki je živel kot prostak poldrugo leto v svetovni vojni. V romanu riše avtor z nedosežnimi živimi potezami življenje v strelskih jarkih in pred njimi. Vsaka stran diha strašno resnico in dokazuje osebno doživetje. Kdor je sam sodeloval v svetovni borbi, mu bo delo osvežilo lastne spomine; kdor se je tiščal med zaledniki, utegne tudi spoznati gorostasnost ljudskega blanja. Ti preprosti vojaki pripovedujejo, sodijo in obsojajo brezmejno prelivanje krvi. Za dolgimi realističnimi odstavki groze in gorja prisi- je svetla nada, vera in napredek človeštva. — Uspeh Barbussovega umotvora se razvidi iz ogromne naklade: v dveh letih se je razprodalo nad 230

tisoč izvodov. Edini Zola je dosegel v francoskem jeziku podoben rekord, a šele po 30 letih! Delo je prevedeno skoro v vse evropske jezike. Spricho redkih vrlih Barbussovega sloga je upati, da bo tudi naše občinstvo pridno segalo po novi knjigi, kateri je pridejana črtica o avtorjevem delovanju in za katero je oskrbel S. Šantel dobro uspešno naslovno sliko. Knjiga se naroča pri Tiskovni zadrugi v Ljubljani, nasproti glavne pošte.

x Gospa Curie kandidatinja za francosko akademijo. Glasovita kemikarka madame Curie, kandidira za članico francoske akademije znanosti. Kakor se pričakuje, bo sprejeta enoglasno.

- Schnitzlerjev „Reigen“ na Dunaju zopet dovoljen. Znamo je, da je bilo radi Schnitzlerjevih komedij svojčas na Dunaju mnogo hrušča. Prišlo je celo do prepovedi uprizoritve. Na rekurz gledališkega ravnatelja Bernaua je bila končno prepoved ukinjena in se bo znani „Reigen“ zopet smel vprijeti.

Sokolstvo.

o Občni zbor „Sokola“ Dravograd-Meža se je preložil ter se vrši z istim dnevnim redom dne 17. t. m. ob 20. uri pri Grizogonu.

Kino.

Mestni kino „Senca“, senzacijska drama v 4 činih, se predvaja v petek, soboto, nedeljo in pondeljek.

Gospodarstvo.

Borza 12. januarja.

Curih, devize: Berlin 2.80, Newyork 5.15, London 21.79, Pariz 42.60, Milan 22.20, Praga 8.25.

Budimpešta 0.82, Zagreb 1.65, Varšava 0.18 1/2, Du naj 0.16 1/2, avstrijske žigovane krone 0.9.

Zagreb, devize: Berlin 162—163, Milan 1235—1250, Bukarešta 0.00, London 1230—1235, Newyork cek 276, Pariz 2300—2400, Praga 455—465, Svica 5550—5650, Dunaj 4.20—4.30, Budimpešta 46—47.50; valute: dolar 275—279, av. krone 4.50, češke krone 460, rubli 20—25, 20 K v zlatu 1050, funti—, franki 2375, nepoleoni 970—995, marko 150—156, leji 220, lir 1240, madžarske krone 47.

—o—

g Poljski generalni konzulat razglašal. V smislu § 16. naredbe ministrstva financ R. P. z dne 13. dec. 1920. leta, ki se tiče carinskega postopanja, mora biti priloženi v vsaki carinski deklaraciji trgovska spričevala (fakture, trgovski računi, prvotne izjave) v katerih mora biti tudi navedena vrednost blaga. Z ozirom na ta predpis in na veliko važnost podatkov za trgovinsko statistične svije, je neobhodno potrebno, da se inozemski izvozniki ravna po poljskih carinskih zakonih ter da priključujejo k svojim pošiljkam, določenim za Poljsko, predpisana trgovska spričevala, ki odgovarjajo carinskim zahtevam. To bo v njihovo korist, ker se bo tako odpravljalo blago brez odlaganja ne da bi se moralo nepotrebno dopisovati in se pri carinskih uradih ne bo pobirala 10 odst. pristojbina (akcidencija) za netočne izjave, ki zanašajo pri današnjih uplailih tu pa tam zelo visoke avote.

Razno.

— Ženski ministri. Dve Kanadski provinci sta poslali v svoj ministrski kabinet dve ženski. Ena prevzame ministrstvo. Kdo ve, če znajo ti ameriški ministri v krilih kaj boljše vladati, kot naš evropejski?

Glavni urednik: Radivoj Rehar.
Odgovorni urednik: Rudolf Ozim.

Mala oznanila.

Mesto zaupnika pri večjem podjetju išče zanesljiv in pošten mož. (Spričevala, kaveja.) Ponudbe pod „Sedaj se v službi“ na upravo „Tabora“. 563-2

Žepne ure, precizijske in stenske popravila najsolidneje tvrdka R. Bizjak, Maribor, Gospodarska ulica 16. 64

Pošteno dekle ali mlajšo vdovo se išče kot postrežnico od 7—11. ure. Naslov v upravnistvu. 63-2-1

Odda se soba za 2 gospoda s hrano. Maistrova ul. 18, pritl. levo. 67

Vsled smrti je nekaj pohištva in moške obleke na prodaj. Maistrova ul. 11, II. nadst. 70

Čitajte in razširjajte povsod naš list „TABOR“

Petek 13. jan. Elitni koncert prof. E. Kubička v Veliki kavarni. Začetek ob 20. uri. V torek 17. januarja: Veliki simfonični koncert. 65	Petek 13. jan. Kabaretni večer gosp. Jos. Povheta v Klub-baru. Začetek ob 22. uri.
---	--

Za obile dokaze iskrenega sočutja povodom prebridke izgube naše nepozabljene soproge oziroma sestre, svakinje, tete itd., gospe

Elize Horvat, roj. Kozel

izrekamo našo prisrčno zahvalo.
Osobito pa se zahvaljujemo pevskega društvu „Drava“ za tolažilne nagrobnice. 71

Žalujoci ostali.

KONCERT

originalnega mariborskega Sramel-kvarteta RICHTER-SCHMIT se vrši v soboto 14. januarja zvečer

v restavraciji „MARIBOR“, Grajski trg št. 1.

Obenem bode pojedina divjih zajcev. Točila se bode — — — samo pristna naravna vina. — — —

Pričetek ob 19. (7. zv.) uri! — Postrežba točna! 69

Za obilen obisk se priporoča

restavrater.

Za obile dokaze iskrenega sočutja povodom prebridke izgube naše iskrenoljubljene, nepozabne soproge oziroma hčere, seste, svakinje, tete in nečakinje, gospe

Zofije Kosič, roj. Dekleva.

izrekamo tem potom našo najpristrčnejšo zahvalo.
Osobito pa se zahvaljujemo preds. posojilnice v Mariboru g. dr. Rosini in članicam ter članom Sokola za udeležbo pri pogrebu, g. polle. nadzorniku Rojcu za v srce segajoči poslovljni govor ob odprtem grobu, sl. pevskega društvu „Drava“ za tolažilne nagrobnice, darovateljem krasnega cvetja ter sploh vsem, ki so v tako nepričakovano velikem številu spremili milo nam pokojnico na zadnji poti.

Globoko žalujoci ostali.

Mestni pogrebni zavod.